

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELEThová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zsendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vess 181

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

Választások küszöbén.

Pécs, 1896. január 31.

(*) Névszerinti szavazással döntött tegnap a képviselőház a fölött az alternatíva fölött, vajjon melyik való előbbre: a parlament becsülete, avagy a kormánypárt érdeke? A dróton berendelt horvát képviselők segítségével 47 szavazattal győzött a korrupció. Így tehát, ha Bánffyék nem is ijesztenének vele folytonosan, önkényt fölmerül az eszme, hogy maga a nemzet ítélje el a parlamentet, ha az maga nem akar vállalkozni a tisztogatás munkájára.

A választások kérdése még soha sem volt ilyen aktuális, és ha Bánffyéknek nem volna még szükségük egy kis indemny-meghosszabbításhoz, hát az idén is gyönyörködhettünk volna egy kis téli választási hadjáratban, melyre már százával nevelődnek az ösztöndíjas Tarnócyak.

A béke-akció fiaszkóval végződött, a tegnapi pyrrhusi győzelem is nagy erkölcsi veszteséggel járt és így mi sem valószínűbb, mint hogy a meghiusult béke helyét még fokozottabb küzdelem fogja elfoglalni. A nemzeti pártiak kimondták az engesztelhetetlen küzdelmet az egész vonalon; tehát a viaskodás hevességétől tartani lehet; mert egyrészt valamennyi pártban felvannak izgatva a kedélyek, másrészt az ellenzéknek nézve létkérdés, vajjon meg tudják-e akadályozni a következő választá-

sokig a költségvetési vita befejezését vagy sem?

Mint hogy ekként az obstrukció bekövetkezése több mint bizonyos, föl kell tételeznünk Bánffy báróról annyi spirituszt, hogy a meddő vitát félbeszakítja és helyt ad az új választásoknak, melyek az ellenzéknek jó részt készületlenül találják.

Midőn tehát a tervezett millennáris békéből millennáris háborúra van kilátás, és ime, nem sokára elkövetkezik az ideje, hogy országszerte megcsendül a kortesnóta. Ez volna tehát a legfrisebb politikai hír.

Itt volna az ideje, hogy a függetlenségi és 48-as párt országosan szervezkedjék. Ámde szomorúan tapasztaljuk, hogy a központ nem mozdul, sőt a vidéki pártkörökről sem tudhatni biztosan, vajjon nem-e léptek be „elveik fentartása mellett” a honboldogító (?) szabadelvű pártba. A ketté, sőt talán háromfelé tagozódott függetlenségi párt, a hol legtöbben tulajdonképpen a duzzogók pártjához tartoznak, valamennyien összedugott kezekkel várják a közeledő vihart, a mely bizony, könnyen meglehet, mindnyájukat elsöpri.

Igy állván a dolgok, nincs egyéb hátra, mint hogy a függetlenségi és 48-as párt országos szervezését maguk a választó polgárok vegyék kezükbe. Hogy miként és mi módon lehetne ezt sikerrel megcsinálni, arra

nézve álljanak itt a következők, mint egy tapasztalokban megőszült honatya szentenciái:

Mindenekelőtt a fővárosban a függetlenségi eszmék leghivebb választó polgáraitól egy nagy központi intéző bizottság volna alakítandó, mely vezetné az egész országban a szervezkedést. Ezután minden vármegyei székhelyen alakuljon egy kisebb, 8—10 tagu megyei intéző bizottság; végre minden választó kerület központján egy néhány tagu kerületi intéző bizottság.

A központi bizottság nyomasson százezerével belépési nyilatkozatokat, melyeknek aláírói kijelentik, hogy tagjaivá lesznek az országos függetlenségi pártnak. Ezek alapján a kerületi bizottságok állítsák össze a kerületükbeli függetlenségi választók névsorát és azt két példányban kiállítva, egyiket küldjék be a megyei bizottságoknak. Ezen az uton az ország minden vármegyéjében nyilvántartási jegyzék készíttessék a vármegye összes függetlenségi és 48-as választóiról. Ezek a megyei jegyzékek ezután egy-egy példányban a központi intéző bizottságnak megküldetvén, itt elkészülne az országos nagy függetlenségi párt jegyzéke.

Olyannak, a ki saját belépési nyilatkozata alapján az országos jegyzékbe be van írva, sem cselekedetével, sem szavazatával nem szabad a párt ellen tennie, ha csak magát a párt kötelékéből előző-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Letört virág.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A roskadozó szalma fedelű kunyhó egyetlen kis ablakán halavány mécsvilág szüremkedik át a hideg éjszakába.

A hó sűrűen pelyhedzik s úgy látszik, hogy fehér bundába akarja takarni a didergő földet. A faluban, mély csendben, ember és állat elpihent, csak a házórdó kuvassok mordulnak néha egyet-egyet, ha a baromfi ól körül hivatalan vendéget vélnek leselkedni. A gomolygó hófelhők közül csak néha-néha csillan ki a hold bágyadt arca, hogy letekintsen a még fehérebb földre, de csakhamar ismét beburkolódik szakadozott rongyos felhőköpenyébe, mintha ő is a hidegtől félne, vagy tán nem akar sokáig bebámulni az egyedül világló kunyhó kis ablakán, mert elfacsarodik szive a szomorú képtől.

A kunyhó egyik sarkában öreg nyoszolya áll, rajta régi reves összetört szalmából valami vasszak s a fejnél egy rongyos kabát pótolja a vánkost. Az ágyon egy szelid tekintetű negyven év körüli férfi fekszik durva pokróccal betakarva. Az ágy fejnél egy türedezett háromlábú széken halavány,

besett arcu fiúcska ül, kinek szemei alatt két pathók látszanak a sok sírás miatt.

A tűz már kialudt a kályhából, vagy talán nem is volt benne; olyan barátságatlan hideg az egész szoba, de a betegnek mégis melege van. A rongyos takaró lecsúszott róla s fedetlenül hagyta vállát és sovány karjait, de ő nem látszik ezzel törődni. Verejték gyöngyözik forró homlokán, azemei céltalanul révedesnek a szobában, nem találják sehol nyugvó pontot. Sovány, sárga arcán a lázas vörös foltok hol eltűnnek, hol újra kipirulnak. Fájdalmas nyögéssel fordul kifelé ágyában, s néhány értelmetlen szót gagyog.

A szóra az ágy mellett ülő halavány fiú felrezen tompa fásultságából, s szeliden megfogja a beteg kezét s forró homlokát simogatva, aggódva kérdi: mi kell édes apám?

A betegbe mintha visszatérne egy pillanatra az elröppenni készülő lélek, felnyitja megtört szemeit s szeliden tekint fiára, de szólni nem tud, csak szemeiből látszik ki valami mély fájdalom.

Most egyszerre hűvös szél suhan által a szobán, a mécs lángja tétova lobogással kialudni készül, a beteg lázas arca elhalványul, keble alig libeg. A halál angyala jelent meg . . . Hosszu fekete szárnyai suhogásától tétovázott a mécsvilág. Most leül a beteg ágya szélére, reátekint sötét, ijesztő

szemeivel, s astán lecsókolja ajakát jéghideg ajakával. Haragos fekete csucában végsődső szárnyaival lassan legyesgeti, hűsítgeti a beteg arcát, hogy könnyebben kilopja belőle az életet, s hogy kioltsa az alig-alig lobogó élet fáklyáját.

A fiú érsi atyja kezének hidegtülését s mikor látja, hogy a halott mily borzasztóan bámul reá fénytelen szemeivel, zokogni kezd „Apám, édes apám, ne nézz reám olyan hidegen, mondd meg mi bajod?”

A halott mosdulatlan marad, a fiú nagy jajsóval borul apja hideg kebelére, s ott kesereg, míg fáradt pilláit elnyomja az álom.

Másnap reggel mikor a Lidi néni a szokott rántott levest vitte a beteg számára, azt halva találta. A fiú még mindig aludt, s csak a szomszédasszony szeretetteljes szavára ébrudt fel, ki elveszette a halottas szobából a maga otthonába.

A faluban csakhamar elterjedt a hír, hogy a korongi favágó az éjjel meghalt s Pali fiát a szomszédok vették pártfogásuk alá. Jól járt aszóny, — mondogatták — úgy is nagy nyomorúságban élt, még annyija sem maradt, hogy tisztességgel eltemethessék, úgy gyűjtöttek a faluban egy fenyőfa koporsóra valót.

A temetőbe is csak egy két ember kísért ki a halottat. Zimankós téli nap volt. Palit, az árvaút is kivették a teme-

leg nem töröltette. Ezen az uton konkrét és állandó formában alakulna meg az ország függetlenségi pártja, a melynek csupán a parlamenti képviselőt képezné a függetlenségi képviselők köre.

A központi bizottság a megyei és kerületi bizottságok utján gondoskodik róla, hogy az országos nagy párt tagjai időről-időre minden fontosabb kérdésben tájékoztató, felvilágosító nyomtatványokat kapjanak, valamint arról is, hogy a párt tagjai, ha nem is egyenként, de legalább erre a célra törekvő kisebb társulások utján, függetlenségi lapokkal legyenek ellátva. Egy szóval: a bizottságoknak feladatuk volna az állandó agitációs munkát végezni, mely között minden esetre első rangú helyet foglalna el a nemzeti ünnepélyek rendezése minden kínálkozó helyi, vagy országos alkalommal. Az agitációs eszközök költségeit teremtsék elő a bizottságok részint a vagyonszeres párttagok önkéntes adományaiból, részint a szokásban levő egyéb társadalmi utakon.

Ha ily módon megtörténik a szervezkedés, akkor lesz egy testté tömörített, nagy függetlenségi párt, mely egy emberként megvédelmezheti a maga tagjait minden olyan üldöztetéstől, melynek a függetlenségi polgárok a hatalmat kezelők részéről ki vannak téve, így végre aztán megszűnik az a szégyenteljes állapot, mely a független-pártiságot az egyénre nézve veszélyessé teheti.

Egyetértésben, összetartásban van az erő. Ha tömörülünk és országosan szervezkedünk, akkor a függetlenségi eszmék győzelme csakhamar bekövetkezik, mert a távol jövőt átteszszük a mai célok elérésével a jelen időbe. Az alkalom kedvező, a korrupció posványában fetregő kormánypartot megutálta már mindenki. Rajta tehát, lobogjon vigan a függetlenségi zászló trikolorja, egyesüljünk, hogy megteremtessék végre a választó polgárok

körében a politikai őszinteség, egyenesség és a politikai becsületérzés.

H i r o k.

Pécs, 1896. január hó 31.

Az utolsó fertály.

Holnap lesz február elseje.

Óh nem olyan közönséges első ez, mint a többi; nem, mert e nappal köszönt be a lakókra nézve az új fertály, a mikor házbért fizetni, lakást megtartani, avagy felmondani kell. A házbérfizetés bizony nagy teher; de hát ki kell szurkolni, ha csak a lakó azt nem akarja, hogy kivekzálja és ki ekzekváltsassa a háziurat a lakásból. A lakásban megmaradni, ez már könnyű dolog; csak hogy az a baj, hogy kettőn áll a vásár. S ha a lakó maradna is, a háziúr felebb csapja a házbért és mindjárt bekövetkezik a lakásfelmondás, a mi nehéz szívvél bár, de a házbérfelémelés után gyors tempóban bekövetkezik. És az új fertály utolsó fertály lesz s üde május első reggelén megmozdul az egész lakó népség a föld kerékességén s hurcolkodik új lakásba, új háziur hatalma alá.

Hát bizony a február elseje nem kedves nap edes mindnyájunkra nézve, kik itt a Mecsek alján lakóknak neveztetünk, de hogy mennyivel iszonyubb e nap a boldog pestiekre nézve, most a milleniumi kiállítás küszöbönléte alkalmából azt leírni nem, csak elgondolni lehet.

Budapesten a házbérfelémelés bacilusai oly erővel léptek föl, hogy a legtöbb háziur megkapta a bajt. Még azok is áldozatul estek a gonosz járványnak a kik arra tettek ígéretet, hogy a házbért nem emelik föl. Megbecsült, dédelgetett partájok, a kik úgy születtek bele a lakásba, ijedten rezzennek össze, februárra gondolván, mert irgalomnak és kegyelemnek nem léssen a napja február elsején. A házmesterek és házmesternék, akik nek eddig az képezte büszkeségét, hogy az ő gazdájuk még nem srófolt a lakbéru. sápadtan és szóltanul huzódnak be a szobáikba, nem mervén a gyanutlan lakók szemébe nézni, nehogy nyomban elárulják a szomorú titkot, a mi a házbérfizetés napján fog kipattanni, a maga szörnyűsége miatt.

többe, de annak arcán semmi fájdalom, szemében egy könnycsepp sem látszott. Azt hitte, hogy ez az egész temetési szertartás csak egy hosszú, nehéz álom, melyből edes lesz a felébredés. Csak midőn hazamentek, akkor kezdte tapasztalni, hogy nincs sehol, a kit ő keres, s szelid tekintetével nem találkoznak többé szemei, pedig még tegnap is látta, igaz, hogy nagyon sápadtan feküdt a szegényes ágyon, de azt hitte, hogy ismét felébred.

Pali továbbra is a szomszédoknál maradt, kik eleinte elég szivesek is voltak hozzá, hogy feledtessék vele a történeteket, de mégis csak érezte a szerető apa hiányát.

A háznál még három gyermek volt kivüle, s úgy fájt neki, mikor látta, hogy azokat anyjuk több szeretettel veszi körül, mint őt, s nem egyszer esett meg, hogy a gyermekek szemére vetették jött-ment voltát, s hogy kegyelem kenyeret eszik, sőt még útlegekkel is bántalmazták, de ő mindent tűrte csendesén, szóltanul, csak mikor senki sem látta, sirt néha keservesen.

* * *

A tél hidege lassanként felengedett, s megjött az életadó, szép tavasz, az apró gyerekek örömmel tipegett mezitelen lábbaival a harmatos fűben. A hosszú tél alatt a szobába szorított földmivelő ujult erővel látott a mezei munkához, s csak úgy sürgött-forgott a népség a mezőkön.

A tavaszt már a nyár kezdte felváltani, mikor Pali egy meleg napon ételt vitt ki a mezőn dolgozó mostoha szülei után, s mikor kiürült a fazék, visszafelé indult a kosárral, sietve, hogy minél előbb hazaérhessen.

Az út mellett, a szép virágos lombos fák olyan hívogatólag integettek feléje, hogy pihenjen meg alattok, hogy dacára szülei parancsának, egy árnyas fa alá heveredett le, hogy felszárítsa arcának verejtékét, s a mint ott feküdt, észrevétlenül meglepte szemét az álom, s mosolyogva feküdt a fa alatt, mintha apjával beszélne álmában.

Mig Pali aludt, a szomszédos uradalmi kasznár jött arra kocsiján, ki midőn az út mellett alvó gyermeket megpillantotta, nem tudván mire vélni a különös fekvőhely választását, leszállt kocsijáról, s felébreszté Pali. Az ijedten nézett körül, alig tudott visszaemlékezni, hogy hol van.

„Ki fia vagy?” kérdé a kasznár. Pali zavartan mondá el, hogy nincs neki sem apja, sem anyja, a szomszédok tartják kegyelemből.

A kasznár erre felültette maga mellé a megijedt fiút, s a munkásokhoz hajtattott, előadván a mostoha szülőknek, hogy ő hajlandó az árvát örökbe fogadni.

Palit vissza sem vitték többé a faluba, hanem egyenesen a kasznár lakására mentek. Az ajtóban mosolygó arcú leányka állott,

De még más baj is történik ama lakókkal, akik eddig abban a tévhitben éltek, hogy őket a háziur meg fogja kimélni. Tervek semmisülnek meg és előkészületek vesznek kárba, ha mindjárt csak kevés helyen is. Egy nagy bérház lakói például, akiknek egyike előtt a tulajdonos háziur ünnepélyességgel jelentette ki, hogy a millenárius ünnepséget házbérfelémeléssel nem alacsonyítja le, már több értekezletet tartottak, hogy mily módon és formában ünnepeljék meg a méltóságos urat. Végre abban állapodtak meg, hogy diszalbumot nyujtanak át neki, még pedig ünnepi beszéd kíséretében. Aztán bankettre hívják meg, amit az ő tiszteletére rendeznek s a melyben mint a legnemesebb szívű háziurat köszöntik föl. A terv meg volt, a megállapodás megtörtént, de a megvalósulásból nem lesz semmi, mert az utolsó időben meggondolta a dolgot és miként a többi, ő is fölemelte a házbért, tekintettel a millenárius kiállításra s ama nagymérvű kiadásokra, amelyek majdan előadják magukat.

Mindez pedig azt mutatja, hogy egy cseppet sem boldogok a boldog pestiek s náluk boldogabbak vagyunk — mi is!

Naptár 1896. február 1-én.

Naptár: szombat febr. 1. — Róm. kath.: Ignác. — Prot.: Ignác. — Görög-kei.: (január 20.) Eutim. — Zsidó: S. Jitro. — Nap két 7 óra 29 perckor. — Nyugszik 4 óra 59 perckor. — Hold két 9 óra 15 perckor. — Nyugszik déiben.

Időjárás: hőmérséklet 5 $\frac{1}{2}$ Celsius fok hideg; légnyomás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, jelentékeny csapadék nélkül, fagyponthoz közeli hőmérséklet, hősüllyedés.

Tánccmulatságok; Vöröskereszt egyesület pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Pécsi Tornaegyesület jelmeztelje a Vigadóban. — Vasuti munkások bálja a Scholtz-féle sörházban. — Tűzoltó-bál Sásdon. — Siklósi társaság tánccmulatsága Siklóson. — Tűzoltó-bál Szentlőrincen.

Színház: „Egér”, vigjáték 3 felvonásban.

— (Ügyész választás.) A pécsbaranyai központi takarékpénztárnál ma délelőtt volt az intézeti ügyész választása. Az állás N e m e t h József, városi tisztü ügyész lemondása folytán jött üresedésbe s arra két jelölt nevét hangoztatták a ma délelőtti választó gyűlésen, úgy mint Miltényi Miklós dr. és Bodó Aladár dr. neveit. A

kinek a kasznár olyan formát mondott, hogy testvért hozott számára.

A kasznárné is megörült az új családtagnak, legalább lesz, a ki a kis Mariskával eljátszadozik. Előszedegette pár év előtt elhalt kis fia ruháit s Palit azokba öltözteté, ki egészen furcsán érezte magát a szokatlan uri gunyában.

Nemsokára beadták az árva fiút a püsztai tanító iskolájába, hogy tanulja meg a betű és számvetés mesterségét, legalább ha számadó lesz, könnyebben boldoguljon. A kis Pali tanult szorgalmasan, s a preceptor mindig kedvezően nyilatkozott felőle s buzdította, ösztökölte a kasznárt, hogy vigye Palit felsőbb iskolákba kiképeztetni, mert valóságos bűn volna ilyen tehetséget parlagon hagyni.

Eleinte nem igen akart megfélni ez a gondolat a kasznár fejében, de miután az évről-évre vizsgálta alkalmával s már több ízben is látta Paliban felcsillámlani a tehetséget, elhatározta, hogy ha Pali így folytatja tovább is, taníttatni fogja.

Az idő hamar telve, s mig egy felől vasfogaival folyton rombol, addig másfelől áldó kezekkel szórja ajándékait.

Két-három év csakhamar észrevétlenül repült el, s a kasznárné elérkezettnek látta az időt, hogy Palit gimnáziumba adják s es okból egy tavolabb fekvő városba szándékoztak őt vinni.

jelölteknek igen egyenlő pártjuk volt, a mennyiben háromszori szavazás dacára is mindanyiszor öt-öt, tehát egyenlő szavazat jutott mind a két jelöltre. Végre is sorshuzás utján döntöttek, s az urnából Miltényi Miklós dr. neve került ki s így ő lett az intézet ügyésze.

— **(A nőegylet vasárnapi összejövetele.)** melyet f. hó 26-ról a plüpek elhalálása alkalmából elhalasztottak, február 2-án utólag meg fog tartatni és tekintve a múlt vasárnapi összejövetel elmaradását, azt hisszük, kétszeres ingerrel fog birni, hogy a rendes látogatók közül senki se maradjon el. Ez alkalommal Kalmár Piroska felolvasson, Erreth Jánosné pedig énekelni fognak. A közönség felkérte, hogy a felolvasás és ének tartama alatt a dohányzástól tartózkodjék. Február 2-ika egyszemmind ünnepnap a jótékony nőegylet történetében, mert most vasárnap lesz 25 éve, hogy az egylet megalakult, a mit teljes csendben a belvárosi plébánia templomban tartandó csendes misével fognak megülni az egylet vezető hölgyei.

— **(Ujoncozás a megyében.)** Baranyavármegye szolgabírói járásaiban a folyó évben megtartandó ujoncozás határnapjait az alispáni hivatal a következőképp állapította meg, a honvédelmi miniszter jóváhagyása mellett: hegyháti járásban Szily Tamás elnöklete alatt márc. 1-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 2-6. napjain sorozás, márc. 7-én lezárás és egyeztetés; szentlőrinci járásban Ország Lajos elnöklete alatt márc. 9-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 10-12. napjain sorozás, 13-án lezárás és egyeztetés; pécsi járásban Szily János elnöklete alatt márc. 15-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 16-18. napjain sorozás, 19-én lezárás és egyeztetés; pécsvárad járásban Driesz Lajos elnöklete alatt márc. 21-én katonai iratok megvizsgálása, márc. 23-27. napjain sorozás, 28-án lezárás és egyeztetés; mohácsi járásban Német Lipót elnöklete alatt márc. 31-én katonai iratok megvizsgálása, ápril 1. 7. 8. 9. és 10. napjain sorozás, 11-én lezárás és egyeztetés; baranyavári járásban Kiss Emil elnöklete alatt ápril 13-án katonai iratok megvizsgálása, ápril 14-18. napjain sorozás, 19-én lezárás és egyeztetés; végül a siklósi

De mielőtt távozott volna Pali, elment, hogy elbucuzzék azoktól, kik őt nyomorúságában gyámolították, s úgy elsirdogált mostoha anyja karjai között, ki most már szinte büszke volt fogadott fiára. A kasznáréktól is könyvek közt vált el s megígérte, hogy szorgalmas és jó fiu lesz.

S csakugyan meg is tartotta fogadását, tanárai valamennyien szerették, az év végére a legjobb bizonyítványt vitte haza.

* * *

Telkes Pál, a kasznárék fia, már a VI. osztályba jár. Ez évben is ő nyerte el a legnagyobb ösztöndíjat, mintegy szorgalmával akarta meghálálni a kasznárék jószágát, kik a szünidő alatt mindenféle kedveskedéssel halmozták el.

Egy szép vasárnap Pali kérelmére a faluba kocsiztak, hogy meglátogassa apja sírját. Ott térdelt az egyszerű fejfa előtt s arcán forró könyvek patakzottak alá. Átölelve az élettelen fát s ott apja emlékére fogadást tett, hogy ezután még jobb, még szorgalmasabb lesz s becsületet fog szerezni a magasabb körökben is a Telkes névnek, melyet eddig csak egyszerű emberek tanultak megtisztelni és becsülni.

* * *

Két év mult el azóta is. Pali most már az érettségi vizsgára készül. Szép haloványarcu ifjává lett, a bajusz már pelyhedzett

járásban Szivér István elnöklete alatt ápril 21-én katonai iratok megvizsgálása, ápril 22-24. napjain sorozás, ápril 25-én lezárás és egyeztetés. A sorozóbizottságok tagjai az egyes járási szolgabírákon kívül polgári részről, a kikhez majd a katonai tagok fognak csatlakozni, Kossits Kamill főjegyző, elnök, Sinkovich Károly I-ő aljegyző, h. polg. elnök; Trixler Rudolf dr. járási orvos és Loewy Lipót dr. tb. főorvos. Az utóállítási napok a következők: febr. 5 és 20, május 5 és 20, június 5 és 20, július 6 és 20, aug. 5, szept. 5 és 21, okt. 5 és 20, nov. 5 és 20, végül dec. 5 és 21 dike. Az utóállítások mindenkor Pécsen, a Scholtz-féle sörcsarnok helyiségeiben tartanak reggel 9 órakor.

— **(Parasztdráma.)** A dárdai csendőrség érdekes bűntényben folytat most vizsgálatot. A vizsgálat előzménye az, hogy a Metze pusztai béresházban vérbe fagyva és holtan találták Kovácsévics Trifun 60 éves parasztagdát és fiának, Kovácsévics Csédónak 18 éves szeretőjét. A gyanu mind járt Kovácsévics Cziedó ellen irányult, kinek a meggyilkolt leány már egy év óta szereplője volt. A fiut azonnal letartóztatták és vallatóra fogták. Azt mondta, hogy apja már régóta üldözte az ő kedvesét szerelmi ajánlatokkal, s mivel a leány mindig erélyesen visszautasította, valószínűleg szenvedélytől elvakulva lelőtte, s aztán öngyilkosságot követett el. A csendőrség nem igen hisz a fiu eladásában, mert úgy gondolják: ha a leány nem hallgatott volna az öreg szavára, hogyan találkoztak mégis a béresházban? Ugy következtetnek, hogy itt féltékenységi drámáról van szó, amelyben a fiu — szerepet játszott. A vizsgálatot mégis az ő vallomása alapján indították meg s az majd kideríti, nem e kettős gyilkosságról van szó.

— **(Összejövetel.)** A „Péntekesek” asztaltársasága Ress Lajos Percel-utcai éttermében ma este 8 órakor összejövetelt tart. Kivonat az alapszabályokból: 1. §. 20 fillér perselydíj.

— **(Igasságügyi előléptetések.)** Az igazságügyminiszter Nikell Béla pécsi kir. törvényszéki és Csoknyai Dániel dárdai kir. járásbírói irnokokat a XI. fizetési osztály 2-ik fokozatába, Végh István csurgói járásbírói teiekkönyvvezetőt pedig

szája felett, de folyton egy belsejében rágódó betegségről panaszkodott. A sok éjjeli tanulás aláasta egészségét.

A vizsga reggelén egyszer rosszul is lett, de ismét lábra állt, a lélek győzött a testen s a vizsgát kitüntetéssel tette le, s ezt rögtön tudatta aggódó szülieivel s azt is, hogy 5 nap mulva haza megy.

De a sürgöny feladása után annyira rosszul lett, hogy ágyá kellett feküdni. Az orvosok nagyfokú tudószt konstatáltak, mely ellen menekvés nincs, legfeljebb pár napig élhet. S csakugyan harmadnapon, délután, mikor már a leáldozó nap utolsó sugarát küldte beteg ágyára, a nappal együtt, ő is befejezte életét. A halál letörtülte a sok fényes reményt, porba döntötte vágyait.

Az ötödik napon a kasznárék a vonatonál várták fiukat, s velők volt a sok ismerős, ki mind első akart lenni a nagytróró ifju üdvözlésében.

A vonat prűszkölve állt meg az állomáson, a kupék ajtaját egyremásra nyitgatta a vonatvezető, de a várva várt csak nem lépett ki egyikből sem, hanem helyette két gyászfétyolos ifju lépett a kasznár elé, s egy érckoporsót emeltetének le, melyre aranyos betűkkel e néhány szó volt írva:

„Telkes Pál élt 18 évet.”

Bartha Mariska.

a X. fizetési osztály 2-ik fokozatába léptette elő.

— **(Katonai hírek.)** A székesfehérvári 5-ik honvédkerület parancsnoka, Sáy Gyószó altábornagy ma Székesfehérvárról Pécsre érkezett s itt 19-ik honvédgyalogred felett szemlélet tartott. Az altábornagy tőlünk Kaposvárra utazott. Schramm Emil vezérőrnagy a 79-ik honvédgyalogdandár parancsnokává kinevezetett.

— **(A lelkiismeret hatalma.)** A nem rég elmúlt napok egyikén Monyoródon, — mint levelezőnk írja — Baranya megyében, a mely egyike a pécsvárad járás legszegényebb községeinek, s a hol a végrehajtás csaknem napirenden van, árverést tartottak valamelyik eladósodott gazda físetés-képtelensége miatt, a melynél többek között Sziebert István vagyonos német-bólyi polgár is jelen volt. Midőn az árverés már véget ért, s Sziebert a vett holmit hazasállítandó, kocsija után nézett, legnagyobb ijedtségére észrevette, hogy eszébe sem jött tartalmazó pénztárcája nincs nála. Ekkor egy Pfeiffer György nevű monyoródi lakos, ki a tárcát akkor, midőn Sziebert azután kérdezősködött, már megtalálta, hogy a nála levő idegen jószág terhével megssabaduljon, jóllehet a tárcát, ha a körülmények másként alakulnak, megis tartotta volna, Szieberth elé áll azzal a kijelentéssel, hogy a tárcát ő találta meg. Szieberth meglátván elveszettnek vélt tárcáját, kikapta azt Pfeiffer kezéből, s a felindult embert úgy igyekezett csitítani, hogy Pfeiffernek 10 forintot ad. De Pfeiffer élén a gyanuperrel, hogy a tárcában több ezres is van, s abban a tudatban, hogy az ő utján kapta vissza Szieberth tárcáját, a pénzt megolvastatni kívánta, s mint becsületes megtaláló 10% ot követelt. De Szieberth nem hajolván a szegény ember kérésére, csak 10 forintot dobott oda neki, s ezzel elment.

— **(Gazdasági tudósító.)** Baranyavármegye baranyavári járására vonatkozólag az állandó gazdasági tudósító tiszttel a földmívelési miniszter Király Antal villányi lakost bizta meg.

— **(Községi képviselőválasztás.)** Baranya Mágocson — mint levelezőnk írja — a tegnapelőtt megejtett községi képviselőválasztáson az ellenzék jelöltjei fényes diadalt arattak, a mennyiben tizenöt ellenzéki jelölt jutott be a képviselőtestületbe, mintegy 30 szavazattöbbséggel.

— **(Tanítói kinevezés.)** Kalmár Gyula paksi tanítót a közoktatásügyi miniszter a fumei állami népiskolához rendes tanítónak kinevezte.

— **(A gyertyaszentelői vásár.)** Mint napokkal ezelőtt már jeleztük is, a február hó 2-ára eső gyertyaszentelői országos vásárra — az uralkodó száj- és körmfájás miatt — hasított körmű állatok felhajtása nem engedtetik meg, de maga a vásár — a mint a kereskedelmi miniszter tegnap este sürgönyileg elrendelte — a hasított körmű állatok, szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések, valamint szálás takarmányműek kivételével meg lesz tartva, vagyis lesz tehát kirakodó vásárunk és meg lesz tartva a lóvásár is.

— **(Szunyogháló.)** A parasztszorong meglátja a városban arcukat a hideg ellen fátyollal védő uri nőket és odasug az emberének:

— Ejnye, apjukom, de furcsa szokásuk van ezeknek az uri asszonyoknak, még ilyenkor télen is védekeznek a szunyogok ellen. Néssze csak, kee, mindegyiknek szunyogháló van az arca előtt.

— (Az őszinteség hiánya.) Az egyik jogász beront jogásztársához és azt mondja:

— Kérlek, légy oly jó és kölcsönözzél tiz forintot.

— Nem adhatok, — mondja a másik, — mert nem vagy őszinte. Ha őszinte lettél volna, talán kiegyeztettem volna.

— És hogyan kellett volna beszélnem, hogy megkaptam volna a tiz forintot?

— Azt kellett volna mondanod: légy oly ostoba és adj tiz forintot.

— (Száj- és körömfájás.) A két hét óta Püspök Bogádon grasszáló száj- és körömfájás — mint levelezünk írja — csak nem akar szünni. Hatósági intézkedés folytán a község zár alá vétetett. Marha és takarmány ki- és bevitel lehetetlenné van téve és a baj mégsem akar megszünni. Oka ennek a nép babonája, mely inkább hisz a kuruzslásnak, mint az orvosi kezelésnek. Sőt korlátoltságában ebben keresi a baj fő-okát. Minden hatósági kérdészködésre tartózkodással és titkolózással felel, a mi által tévutra vezeti a hatóságot és orvost. Ajánlatos a szigorubb ellenőrzés, ha csak azt nem akarjuk, hogy a baj a vidéket is megfertőztesse.

— (Három tót legény tragédiája.) Felső Magyarországon élt három tót legény, a kik, hogy a krumplikapálás és evés szomorú sorsára ne jussanak, elhatározták, hogy tanulni fognak. Igen ám, de mikor nem volt módjukban. Hogy e bajon segítsenek, elhatározták, hogy az első iskolávet megelőző hónapokban kéregetni fognak, városról-városra, faluról falura menve, hogy az iskolai év szükségleteinek fedezésére megkívántató összeget megszerezzék. Ekkor jutott az eszükbe egy még nagyobb baj, az t. i., hogy nem tudnak egy szót sem magyarul. Ezen a bajon meg az apjuk akart annyira-mennyire segíteni, a ki szerencséjére tudott néhány magyar szót. Mindjárt meg is tanította fiait egy-egy magyar kifejezésre, hogy azzal feleljenek mindarra, a mit kérdezni fognak tőlük. A legidősbiket ezen szavakra tanította: „Mink hárman“, a középsőt: „Egy kis pénzért“, és a legifjabbikat: „Isten uccse jó lesz.“ Atyjuk e nyelvismereti tőkájével és szerencsekívánataival ellátva, utnak indultak. A mint az egyik ország útján haladnak, egy holt emberre bukkantak. Megesett rajta a szívük, s gondolván, hogy talán még életre tudják hozni, el kezdtek dörzsölgetni. De e munkájukban meglepte őket egy arra menő csendő, s midőn az első sávarban alibijöket nem tudták igazolni, a csendő a bírósághoz kísérte őket. Az elnöklő bíró nyomban vallatni kezdte őket, s a legöregebbhez intézett erre a kérdésre:

— Kik ölték meg ezt az embert?

Amaz így felelt:

— Mink hárman.

A másodikkos így szólt:

— Miért ölték meg?

Es felelé:

— Egy kis pénzért.

Majd meg a harmadiknak az ítéletet adja tudtára:

— Most mind a hárman fel leaztek akasztva — mire ez emigy felelt:

— Isten uccse jó lesz.

A jóakaratu atya nyelvismereti tőkéje halált kovácsolt három fia számára.

— (A szerencse kerék.) Gazdag és hatalmas, szegény és gyámoltalan, öreg és ifju folyton-folyvást hajszolja az állhatatlan, ingatag szerencsét, melyet pompásan eszményit a forgatag szerencsekerék. S eddig mégis külföldről hozták be Magyarországra a legesszélyesebb istennőnek ezt a symbolumát; csak a minap készült az első magyar szerencsekerék; készítette Steinfeld G. budapesti bádgosmester; segédkezett benne Fe-

der L. lakatosmester és rendelte Pörge Frigyes osztálysorsjáték-főúr, Budapest, Kossuth Lajos utca 14., kinek kirakatában a magyar ipar e legujabb terméke látható. Az említett főúr különben is ujitást hozott be, a mennyiben minden sorsjegy vásárló a megveendő sorsjegy számát maga húzhatja ki a szerencsekerékből. Az ujitás minden bizonynyal nagy tetszést fog a közönség körében kelteni. A Kossuth Lajos-utcai főáruda ravasz tulajdonosa különben is saját-szerű színt adott helyiségének, a mennyiben bolthelyiségének falait kárpitok helyett a mult osztálysorsjáték nyeretlen sorsjegyeivel vonta be; a helyiségben naphosszat tóduló közönség ilyenek a falakon teméntelen meg-hiusult reményt, számtalan eltemetett-vágyat és óhaj, egész legio rumba dőlt légvárat bámulhat meg és mégis-mégis új vágyak és óhajok óbrednek benne, új reményeket táplál és buzgón épít a korábbiaknál magasabb, jóhiszeme szerint kevésbé lenge légvárat.

Mindenki könnyen foghat kezét a szerencsével, hiszen a sorsjegyek ára csak: egész 20, fél 10, negyed 5, egytized 2 forint. Szétküldés gyors és discret.

— (A hadügyminiszter és a tartalékosok.) A hadügyminiszter legujabban rendeletet bocsajtott ki az összes hadtestparancsnokságokhoz, hogy minden ezrednek hadkiegészítő parancsnokságánál már béke idején annyira elkészíttesse a mozgósítási tervezetet, hogy a tartalékosoknak bevonulása és beosztása háboru idején a lehető leg-rövidebb idő alatt menjen végbe. Ezen rendelet szerint minden katonakönyv hátsó felé- delének felső oldalához 2 drb bemutatási jegy lesz kapcsok által odaerősítve s ezek segítségével — minthogy a jegyek rovatainak nagyobb része már béke idején ki lesz töltve, — a bemutatás és beosztás mozgósítás esetén sokkal gyorsabban lesz eszközölhető. A katonakönyveket még ez év folyamán fogják fegyvergyakorlatok és ellenőrzési szemlék al-kalmával ilyenmü jegyekkel ellátni.

(Pályázat.) A gyónki kir. járás-bírósnál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények négy hét alatt adandók be az egyszázi kir. törvényszék elnökségéhez.

— (Árverés a vasuton.) Nem érdektelen az a kimutatás, amelyet a magyar államvasutak tesznek közzé azokról a tárgyakról, amelyeket az utasok a kupékban visszahagynak anélkül, hogy eszükbe jutna, azokat visszareklamálni. Látható e kis statisztikából, hogy egyáltalán nem céltalan a fázis, ha valaki a kocsikban vagy a váró-termekben felejtett holmiját visszaköveteli. Az államvasutak vonalhálózatán e szerint 1895. január 1-től, szeptember 30-ig 536 db esernyő, 352 drb bot, 394 drb ruhanemű, 123 drb bőrönd, táska és kosár, 174 drb kalap és sapka és 382 drb különféle kisebb tárgy találtatott. Ezeket természetesen mind elárverelték és a befolyt pénzüsszeget a szegényalap gyarapítására fordították.

— (Új anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Zalavármegyében a pacsai anyakönyvi kerületbe Székely Ernő helyettes körjegyzőt, a zalaszentmihályi anyakönyvi kerületbe pedig Koltay Lajos körjegyzőt anyakönyvvezetőkül kinevezte s őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— (Talált selyemkendő.) Azt mondja a nóta: „Végimentem a borsodi temetőn s elvesztettem selyem bársony keszkenőm.“ Hát ezt a nóta most azzal a variációval énekelheti el valaki, hogy a színházban ült s ott vesztette el a selyem kendőjét. Mert tegnap este egy színházi tűzoltó csakugyan egy selyem kendőt talált a színházban, a mit átadott a rendőrségnek, hol a jogos tulajdonosa bármikor átveheti.

— (A leszakgatott zászló.) Aszajjal a rendőrfőúr egy eltört nyelű, megtépett nemzetiszin zászlót talált a Scholtzféle sörház előtt. Utána járván a zászló hovatartozóságának, kitűnt, hogy a zászló a sörházra való, egy legközelebbi táncmulatságot hirdető. A zászló a sörház tetején lobogott s lenyúlt az utcán a tető szélére; esetleg hát, ha valakinek kedve lett volna, valami hosszú kampóvégű bottal szépen le szakithatta volna. De a mint a zászló eltört nyelű bizonnyitja, nem emberi kéz szakgatta le a zászlót — mert hiszen nem is vagyunk Zágrábban — hanem igenis a szél, mert erejének a korhadt nyelű zászló nem volt képes ellenállni. A szél által leszakgatott zászló ügye így tehát be van fejezve.

— (Az örökösödési eljárás és a tanács.) Az új örökösödési eljárásról szóló 1894. évi XVI. törvénycikk folyó évi január 1-én életbe lépven, Pécs város tanácsa hirdetmény útján hívja fel a közönség figyelmét, hogy miután az új törvény értelmében, ha a hagyatékhöz ingatlan tartozik, az örökösödési eljárás akkor is megindítandó, ha az örökösök nagykorúak s a törvény áll úgy a január 1-seje óta, mint az azelőtt történt halálozási esetekből folyó örökösödésekre is, ennél fogva az örökösök az örökösödési eljárás elindítását három hónap alatt okvetlenül kérjék az örökösödési eljárás foganatosítását, mert ellenkező esetben az eljárás hivatalból lesz elrendelve és foganatosítva.

— (A leghathatósabb szer a szomorúság ellen.) Egy jószívű asszony belépett a fűszeres boltba és meglátva a kereskedő két kis fiát, szánakozva cirogatni kezdte.

— Ejnye, de szép két kis fia van, — szólt — csak ne volnának oly szomorúak.

— Jaj asszonyom, hiába való minden igyekezet. Annyit verem őket, hogy magam is sokallom, de ezt a rossz szokást nem tudom belőlük kiverni.

— (Pikáns kis történetke) kering a főváros polgári körében. A Citi egyik előkelő áruházának utazója csinos, kedves kis asszonykát nevez magáénak. A fiatal hölgyecskének bájos, rózsás orcácskája van, ama bizonyos csábító gödröcskékkel, melyek a szép iránt lelkesedő férfiaknak lánggra lobbantják a szívet. X. asszonynak kicsi piros szája, koral ajkai, gyöngy fogsora, tüzes fekete szemének perzselő tekintete, kékbe játszó fekete haja, melynek dus fűrtői csak nehezen engedelmesskednek a legujabb féslési divatnak, első sorban pedig élénk, vidám kedélye, a legkívánatosabb asszonyok egyikévé teszi őt. Lehet e csodálni, ha X. ur az ő élete párját oly forró szerelemmel veszi körül, a mely mellett a megboldogult Romeó érzelmei ugyancsak eltörpülnek s tény az, hogy a kereskedelmi utazó ur, kinek évi jövedelme neki és feleségének együtt nyugodt és gond nélkülű polgári megélhetést biztosított, attól a naptól kezdve, hogy megnősült, a világ legboldogabb emberének képzelte magát, csak egyetlen körülmény keserítette meg X. ur életét, az t. i. hogy az évnek jelentékeny részét otthonától távol, üzleti utazással kellett eltöltenie. Bizott ugyan neje nek becsületes jellemében, a kinek ragaszkodásáról meg volt győződve, azonban, bizony senki sem szolgáltatja ki örízetlen kincsét embertársai vágyakozó tekintetének sem.

X. ur tehát hosszú utazásain legyőzhetetlen féltékenységet hordott magával és mindenkor könnyebben lélegzett fel, valahányszor több havi távollét után kedves kis feleségét baj nélkül, ragyogó szépségében, újból karjai közé szoríthatta. . . Egy hete lehet, hogy X. ur csaknem négy havi távollét után hirtelen toppant be lakásába. Az ő rossz Helénje ugyanis már egy hete nem

adott hirt magáról és a féltékenységek szívében alvó gonosz szellemei, egyszer csak felébredtek és rendkívül megkinosták. Nem tudott uralkodni magán és egy szép órában váratlanul, minden hiradás nélkül megjelent. És attól, a mit a kapuban látott, visszahökent. Egy társaság állott ott megrakva az ő butoraival melyeket idegen emberek rakosgattak Felrohan lakásába. Ragyogó szépségben mosolyogva, a meglepetés minden jele nélkül lépett eléje felesége, a kinek füleiben két mogyoró nagyságu buton ragyogott és a kinek Junói tetermete drága pongyola takarta. Megdöbbenve nézte hol a feleségét, hol meg a gyönyörű faragványu drága butorokat, melyek a megnagyobbított lakásban már el voltak helyezve, lába csaknem elstüppedt a drága smyrna szőnyegben, megrémült arcát a magas velencei tükörben pillantja meg és kétségbeesésében haját tépve kiált az asszonynak: „Honnan e változás, beszélj!” „Egy kis meglepetés számodra édesem!” „Honnan e kincsek?” „Ismétlé a férj. „Találd ki!” „Kitaláltam, kitaláltam!” . . . a férj elrohan hasulról egyenesen az ügyvédhez és elmondja a tényállást. „Nem akarok többé tudni arról a kigyóról, a ki hiu vagyonért engem megcsalt!” Az ügyvéd magához hivatja a szép asszonyt és tudakolja a változás okát. „Férje felhatalmazott engem a válóper megindítására, könynyelmű életmóddal vádolja Önt asszonyom.” Ezüst kacagással felel erre a szép asszony: „Kedves ügyvéd ur, az én férjem meg van bolondulva. Ugy látszik az új butorok zavarták meg. De hát tehetek én róla, hogy a legutolsó osztályosjátéknál megnyertem az egyik főnyereményt? Így egy csapásra gazdag asszony lettem és megengedhetek magamnak egy külön lakást is. Csak bizza kérem a válóper elintézését reám, biztosít-

hatom, férjem uram kibékül majd velem.” X. ur tényleg ki is békült, az ő feleségével, mindazonáltal kijelenti, hogy többé egyedül utra nem megy és óv mindenkit osztályosjegyek vásárlásától, mert azokkal nyerni lehet és mert ő igen restelte indokolatlan féltékenységét.

Művészet, irodalom.

○ Kézdi Juliska sikere. Ennek lehet nevesni a tegnapi premiért, mert az a kedves asszony, a ki ugyasólván előttünk fejlődött, izmosodott, tegnapi debüttirosása után bátran nevezhető a pécsi közönség kedvencének. Bokor Józsefnek száz aranyat nyert darabjában, a „Tólen” című népszimfában csillogtatta Kézdi Juliska pajzán jó kedvét, kifogástalan játékát és fogadta tiszteidínek hódolatát, kik a szíhásznak minden zugát megtöltöték, és midőn a lámpák előtt megjelent, egy gyönyörű készületű galambok által vont virágkosárral lepték meg. A darab meséje nagyon is sovány és a szerző inkább az ügyesen alkalmazott humoros jeleneteknek, a kitűnő csoportosításnak, a színpadi technika teljes ismeretének, no meg tözsgyökeres magyar nyelvezetének köszönheti a száz aranyat. Vasas Józsi (Mészáros) idegenből hoz haza feleséget, a szemrevaló Katicát (Kézdi Juliska). Persze a falubelieknek ez nem tetszik, miután odahaza is találhatott volna. Megindul ellene az intrika, és a falu legkapósabb legényével hirbe keverik. A megrágalmazott menyecske a vad-gavallért egy tenyeres talpas szolgálóval, özvegy Bogárné leányát (Juhász Ilka) pedig saját bátyjával csukja össze mikor a színpad elutazott férje visz-

szatér éjnek idején, a kelepőbe éppen azok esnek, a kik felállították. A dolog vége az, hogy a békeség helyreáll a faluban és mindjárt a morált is megmondja egyik szereplő, hogy azért volt az egész herceburca, mert télen egyéb dolga úgy sincs a falusi embernek. A közönség a második felvonás pompás díszleteért a lámpák elé hívta a festőt, Vég Istvánt és derekasan megéljeneste. Valóban megérdemelte az óvációt, mert a díszlet bármelyik fővárosi színpadnak is becsületére válnék. A szereplők jól megállották helyüket. Persze, a főszerepet Kézdi Juliska kreálta, még pedig elismerésre méltó busgalommal. Dalai gyűjtő hatással voltak és játéka is azon a színvonalon állott, melyet csak a leggyakorlottabb művésznőtől kívánhatunk. Dalait ötször hatszor meg kellett ujrászni és különösen tetszett a következő kis pajkos dal, melyből hat strófát kellett elénekelnie:

Lám hogy kezdi a kis róka,
No de nem baj!
Az a huncut kis Annuska.
No de nem baj!
Igy kellett kicsalni tőle,
Mint vágyik a főkötőre . . .
No de nem baj!

Egy-egy hussártiszi sarkantyú rithmikus pengéje kísérte a páholyokból a csattanós kis dalt és a tapsolás minden strófa után fokozódott. Méltó partnere volt Juhász Ilona, a ki szintén hatással énekelt. A Marci szerepe pedig valóságos karakter szerep, ide énekelni is tudó színész szükséges. Erdélyi pedig nem tud. Máskülönbben a darab előadása seljes sikerrel járt és hisszük, hogy sokáig fentartja magát a műsoron. (* *)

a férjével való párbajt. Ő csak egy nővel szemben bátor; de Károlylyal szemben remeg.

Pedig hát Savaréze nem remegett. De nem szakított a reménnyel, hogy Cecilia fölött diadalt arathat és az előre látott ellenállás dacára, nem akarta, hogy elzárják előtte ama ház ajtaját, a melyben a grófné lakott.

A beszélgetés különben nem tartott sokáig. Károly tudatta Savaréze-zel, hogy Sirac bárónő mindent fontolóra véve, nem igen hajlandó férjhez menni.

Savaréze egész udvariasan kifejezte, hogy ő nem hallgathatta el ama benyomást, melyet nála a bárónénak annyi bájjal párosult szelleme előidézett s ama hitben él, hogy Helén sokkal szebb, semmint joga volna sokáig sóhajtoztatni maga után.

Ez ügyes hizelgés volt arra nézve, hogy az utat tőle Chanterive-hez el ne zárják és engedelmet nyerhessen udvarlása folytatására.

A gróf azonban kifejezte ama hitét, hogy a fiatal özvegy nem igen fogja elhatározását megváltoztatni.

Savaréze akkor nem tehetett mást, mint hogy bucsut vegyen. Mosolyogva, udvariasan és nyugodtan vált meg, a nélkül, hogy észrevenni látszott volna a hideg fogadtatást. Még Gyula felől sem kérdezősködött. A gróf egyébiránt, mint jónevelésű ember, némi szemrehányást tett magának, midőn Tanneguytól megvált, hogy ezt oly hidegen fogadta, holott csak előtte való nap is oly szives vendéglátásban részesült nála, úgy ő, mint hozzátartozói, és így szólt:

— Uram, mi a közelebbi csütörtökön vízi kirándulást teszünk, én és Gyula. Unokaöcsém egy mért földnyire innen egy kies, lakatlan szigetet fedezett föl az Oise-on s minden áron óhajtja, hogy azt vele együtt

fölhatalmazott . . . Azonban Sirac báróné még nem határozta el magát egészen.

— Megengedi-e ön, hogy holnap meglátogassam bővebb tudomásvétele végett? — kérdező Savaréze.

— Legyen, uram, jöjjön el holnap, — viszonosa a gróf. — A grófnénak épp úgy, mint nekem, örömtünkre fog szolgálni, ha kissé bővebben megbeszélhetjük a dolgot a bárónéval.

A két fiatal nő, Károly és unokaöcsöce társaságában, hazakocsizott Chanterive-be.

— Holnapig: — szólt Savaréze, ki meg nem állhatta, hogy ne hangostassa e szót, mintegy diadal jelül, melynek jelentőségét egyedül csak a grófné érthette.

Aztán gyalog indult nyaralója felé, mely nem nagyon távol esett a vadássterülettől.

A kocsiban távozottak közül kétségkívül legvidámabb volt Bordomieu Gyula; ő nem törődött egyébbel, csupán fogolyadarával.

Tanügy.

(Tan- és ovodaköteles gyermekek összeírása a megyében. Baranyavármegye közg. bizottsága a kir. tanfelügyelőnek előterjesztésére az 1896/7. tanévi tankötelesek és ovodakötelesek összeírására iránt a következőképen intézkedett: Összeírás alá esik az 1881. szeptember hó 1-től 1893. évi aug. hó 30-ig terjedő 12 évi időtartam alatt született, vagyis minden gyermek, a ki 1881. szeptember, október, november és december hónapokban, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892. években január 1-től december hó végeig bármikor, valamint 1893. évi január, február, március, április, május, június, július, augusztus hónapokban született. Ezek közül az ismétlődő elemi iskolai tankötelesek (12—15 évesek) korosztályába jutnak, akik 1881. szeptember hó 1-től 1884. évi augusztus hó végeig terjedő 3 év alatt születtek; a minden napi elemi iskolai tankötelesek (6—12 évesek) korosztályába jutnak, a kik 1884. évi szeptember 1-től 1890. évi augusztus hó végeig terjedő hat év alatt születtek; és az ovoda kötelesek (3, 4 és 5 évesek) korosztályába jutnak, akik 1890. évi szeptember 1-től 1893. évi augusztus végeig terjedő három év alatt születtek. A községi előjárások kötelesek az említett korosztályokba eső gyermekeket saját közegeik által 1896. évi március vagy április hónapokban úgy a község bel-, mint külterületén, a pusztákon és tanyákon, telepeken, házról házra járva, tehát családonként az evégre kiadott nyomtatvány minta szerint pontosan összeírni és ezen összeírás adatait a születési anyakönyvek segítségével kiigazítani, esetleg kipótolni. Az ovoda köteles és tanköteles gyermekek együt-

tesen irandók össze. A községi előjáróság a helyesbített összeírás kimutatását két példányban készíti el, az összeírás adatait a kimutatás végén megjelölt rovatok szerint összevont és aláírás után a kimutatás egy példányát a községi irattár számára visszatartja, egyet pedig a járási főszolgabíró útján a közg. bizottsághoz 1896. évi június hó végeig a járási főszolgabíró útján felterjeszt. Az összeírásnál először összeírandók az anyakönyvbeliek, azután a puszták s telepek tankötelesei egyenként, (minden pusztá vagy telep külön íven) ez utóbbiakra nézve, ha tankötelesek esetleg nem találhatók, egy nemleges összeírás napló csatolandó, melyen ezen körülmény kétségen kívül feltüntetettek. Az összesített kimutatásba azonban a község, pusztá s telep ovoda- és tankötelesei együttesen mutatandók ki. Az összeírás eredménye s hitelességeért a községi előjáróság s ezek közt a község bírája, jegyzője személyesen felelős, miért is azon esetre, ha a közg. bizottság az összeírás kimutatásokban hiányokat talál, a községi előjáróság tartozik a szükséges és kívánt pótlásokat megtenni. Tudvalevő dolog, hogy a tankötelesek száma az 1890. évi népszámlálási adatoktól csak 5% eltérést enged meg, a mennyiben tehát az eltérés ennél nagyobb, annak oka röviden az összeírás íven jegyzet alatt fel- említenendő.

Törvényszék.

§ Elgázolt siketnéma. Deli János, csikóstóttósi fiatal paraszlegény 1894. febr. 16-an Kaposzsekcsőn keresztül Dombóvárra hajtott kocsijával; visszafelé ismét Kaposzsekcsőn ment keresztül, a hol az uton M a i s s

Ádám kaposzsekcsői lakost, aki siketnéma, elgázolta a kocsijával, minek következtében az elgázolt ember lábcsontja eltört s két hónapig tartó gyógyítás után épült csak fel betegségéből. Gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségével vádolva állt ma Deli János a kir. törvényszék előtt s vétke gondatlansága csakugyan beigazolást nyervén a tanúk vallomásai alapján, a kir. törvényszék a gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétségében bűnösnek mondotta ki s ezért öt három heti fogházra s 5 frt pénzbüntetésre, úgy a sértett Maiss Ádámnak fizetendő gyógyköltségek megfizetése-ére ítélte. Az ítélet ellen vádlott felebbezést jelentett be; de felebbezett súlyosbításért a kir. ügyész is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 31-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata) Folytatták a belügyi tárca részletes költségvetésének a tárgyalását. Az anyakönyvvezetés tételénél Okolicsányi fejtegette, hogy nincs az új törvény életbeléptetésének semmi eredménye, mert az anyakönyvket jobbára kvalifikálatlan egyének, volt irnokok és dijnokok vezetik. A községek pedig és így a szegény nép nagy terhekkel rovatnak meg. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a belügyminiszter utasítandó, hogy a jövő évi budgetbe vegye be egy kimutatás keretében, hogy a községek mily mértékben vannak megterhelve.

Sima Ferenc konstatálja, hogy az állami anyakönyvvezetés nem 700—800.000 frtba, hanem igenis 3—4 millióba kerül évenként. A miniszter tehát megcsalta az országot.

X.

Másnap Savaréze ellátogatott Chanterive-be. A szalonba lépve nem talált ott mást, mint a gróft és nejét. Esuttal sem Márhát, sem Helént, sem Gyulát nem láthatta. Ez annyival inkább előre tervezett dolgnak tűnt fel előtte, mivelhogy szó sem volt behívásokról.

Cecilia, miután Savaréze-t üdvözölte, visszavonult. Nyájasan, minden tüntetés nélkül tette ezt, mert jobban félt, mint a haláltól ezt az embert férjével meghasonlásba hozni. Azonban jelezni akarta, hogy e látogatás, melyet férje hagyott jóvá, az ő beleegyezése nélkül, csaknem ügyleti látogatás, nem pedig a jó baráté, kit ünnepelhetni az egész ház szerencsésnek érzi magát.

Savaréze egészen más fogadtatást várt. Miután ő az előtte való nap az egész Chanterive-t fogadta magánál, Mártha kivételével, csaknem számított rá, hogy megmarasztalják egész egyszerűen, mint már máskor is tették egy vadászati kirándulásból való visszatérés alkalmából. Legalább is remélt annyit, hogy néhány órát tölthet Chanterive-ben és megláthatja Gyulát, Sirac bárónét... és Márhát. De minden a szigorúan vett társas illemre szorított: ő válaszáért jött s Fontenés gróf csakis az ügyre vonatkozókra terjeszkedett ki. Cecilia bizonyára nem akarta, hogy Savaréze vérszemét kapjon s gyakran ellátogasson hozzájuk. Ebben a tekintetben, egyébiránt, teljesen a férje akaratához alkalmazkodott, a ki noha nem gyanusítá többé Taneguyt assal, hogy nejét megsértette, nem tudta elfelejteni, hogy az azelőtt való nap majdnem megvere-

kedtek. Savaréze nem jött ki a sodrából és jó sikerrel kecsegtette magát.

A mi Ceciliát illeti: ő abba a szobába sietett, a hol Mártha volt. Remegve emlékezett vissza arra, hogy Savaréze határozottan erősítő, sőt bizonyítékot is ígért arról, hogy e gyermek az ő leánya.

A grófné megesküdött isten színe előtt, hogy megmenti az ártatlan Márhát ettől a becstelentő atyaságtól és úgy gondolkodott, hogy először azt kell megakadályozni, hogy a kis leány e férfit láthassa. Tudva, hogy Savaréze látogatást tesz nálok, egyik emeleti szobába vitte Márhát és a komorna felügyeletére bizta. Meggyőződött a grófné, hogy Mártha folyvást ott van és képek kivagdalásával mulat. Meghagyta a komornának, hogy ne engedje a gyermeket lemenni semmi szín alatt, mielőtt erre nézve magától a grófnétól újabb parancsot nem kap s aztán hirtelen visszatérve, a szalon ajtajánál hallgatózott.

Cecilia valóban félt, szörnyen félt. Okosságából és női méltóságának érzetéből elhatározta, hogy ezen a napon Savaréze-t hideg fogadtatásban részesíti. A világ minden kincseért sem akart neki reményt nyújtani s őt arról meggyőzni, hogy gyöngének érzi magát ellenében. De éppen ezért nagyon félt, hogy összeütközésre kerül a sor.

A midőn becsületét aldozatul dobni vonakodott, azt sem akarta, hogy boldogsága, férjének és Márhának a személyében megemmisüljön. Annál fogva a két férfi beszélgetését oly célból szándékozott kihallgatni, hogy a legkisebb gyanus szóra közbelépjen.

— Ez gyáva ember, — gondolta csakhamar némi örömmel. Tegnap nem vallotta be előttem, hogy kerülte

Szilágyi Dezső kifejezésért rendre utasítja Simát.

Sima Ferenc határozati javaslatot ad be, mely szerint ezek a kiadások a községek terhére az államkincstárra volnának áthárítandók.

Szacsavay Sándor, Beöthy Ákos pártolják Sima javaslatát; Perczel Dezső csupán az Okolicsányiét pártolja.

A többség Okolicsányi javaslatát elfogadva, Simát elveti.

A színházak tételénél Kállay Lipót a vidéki színházak hatályosabb pártfogását pengeti.

Bartók Lajos kimutatja, hogy az operában, a nemzeti színházban az idegen frivol darabokat portálják, az illendőséget sárba tiporják és egészen a disznóságig mennek... a mi egy kis elnöki rendutasítást eredményezett. Majd tovább folytatja. A millenáris évben az operában még Bánkánt sem adják elő. Foglalkozik ezután az intendánsi állással, Nopcsa b. erőszakoskodásaival. Végül határozati javaslatot nyújt be az intendánsi állás eltörlésére. (Tetszés balról.)

Nopcsa Elek b. agyba-főbe dicseri az operát, a nemzeti színházat és hatalmasan leszidta a népszínházat.

Utána Bartók szólalt meg föl személyes kérdés címén.

A karzatokon a nemzeti színház egész személyzete jelen volt.

TÁVIRATOK.

— **Függetlenségi lakomája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi függetlenségi polgári kör tegnap este lakomát rendezett, melyre

meghívta Kossuth Ferencet és a párt mindkét árnyalatának képviselőit. Molnár Jenő kör-elnök felkérésére Kossuth Ferenc elfogadta a házigazdai tisztelet. Molnár Jenő felkösztötte Kossuth Ferencet. Kossuth Ugron Gáborért emelte poharát, a parlament diszeért, legékesebben szóló tagjáért. Ugron Gábor nemrég egy szobrot látott, melynek talpazatán írva volt: „Romanus sum civis.“ Ennek a büszke önértetnek kell áthatnia minden magyar polgárt. Megemlíti az intelligencia fontos szerepét Magyarországon, melyet eddig a főváros nemcsak, hogy nem vezetett, hanem félvezetett. Reméli, hogy ezentul a függetlenségi kör a nemzeti törekvések vezérévé teszi. (Viharos éljenzés, taps.) Számos felkösztö után, melyekben az egyesülés szükségességét is hangoztatták, Ugron Gábor nagy tetszés közt felkösztötte Kossuth Ferencet.

— **Magnás hölgyek a millenniumon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar főrangú nők, Festetics Pál grófné indítványára elhatározták, hogy a millennium magyar diszöltönyben jelennek meg.

— **Elítelt hamisítók.** (A Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Irinyi, Irinyinét és Cikó Imrét, kik a postakincstárt 20.000 frtig megkárosították, a budapesti törvényszék elítelte. Irinyi, volt rendőrfelügyelő három évet, felesége másfelet, Cikó pedig hat évet kapott.

— **Boris herceg áttérése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiából jelentik, hogy Boris trónörökös áttérése a görög vallásra elhatározott dolog.

Közigazdaság.

□ **Az állategészségügy Magyarországon.** A földmívelésügyi miniszterium január 22-iki közlése szerint a állategészségügy állása hazánkban a következő: lépfene 20 község 33 udvar, veszettség 128 község 132 udvar, szaj és körömfájás 251 község 2109 udvar, ragados tüdőlob 21 község 21 udvar, tenyészbénaság és hólyagos kiütés 3 község 16 udvar, rühkór 21 község 157 udvar, orvbanc 218 község 1774 udvar, bivalvadás 2 község 2 udvar, sertésvész 928 község. Ausztriában ragados szaj- és körömfájás 126 község 291 udvar és sertésvész 131 község 1751 udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Kiadó boltok Május 1-re.

Ferenciek utcája 7. sz. a. épült új házban 1896. május 1-re a boltok kiadók. — Minden bolt alatt megfelelő világos és jószellőzött raktár helyiség van. — Fényes portáléval és villanyvilágítással.

Kiadja: dr. Kereky Mihály.

Árverési hirdetmény.

Alulírott, mint Kocsis Ignác siklói lakos, közadós tömeggondnok, a csödválasztmányok f. évi január hó 18-án megtartott ülésében hozott határozata folytán ezennel közhirre teszem, hogy Kocsis Ignác csödtömegébe leltározott Siklós nagyközségben lévő, a siklói 560. sz. tjkvben felvett ingatlanokon emelt

gőzmalom, teljes felszereléssel,

f. évi márczius hó 1-től zárt ajánlati tárgyalással összekötött szóbeli árverés útján — alább közlött feltételek mellett — bérbeadatik.

A zárt ajánlatok beadására f. évi február hó 20-ik napjának d. u. 5 órája, a szóbeli árverés megtartására f. évi február hó 22-ik napjának d. u. 3 órája tüzetik ki, a mely határnapig a zárt ajánlatok alulírott tömeggondnok kezeihez átadandók, illetőleg a szóbeli árverés alulírott tömeggondnok Pécssett, Király-utca 43. sz. alatti ügyvédi irodájában fog a mondott határidőben megtartatni. — A feltételek a következők:

1. A zárt ajánlati tárgyaláson illetőleg szóbeli árverésen részt venni óhajtok tartoznak zárt ajánlataikhoz az általuk megajánlandó évi bérösszeg 10% bánatpénzül mellékelni, illetőleg a szóbeli árverés megkezdése előtt a zárt ajánlatban megajánlott legmagasabb bérösszeg 10%-át a tömeggondnok kezeihez lefizetni.

2. A bérlet határozatlan időtartamban állapittatik meg, de 3 havi kölcsönös felmondás biztosittatik, illetőleg kikötöttetik.

3. Az évi bér 1/4 évi részletekben előre fizetendő s ezen kívül tartozik a bérlő 1/4 évi bérösszeget óvadékkul letenni, mely a bérleti idő lejártával a gőzmalom s felszerelések hiánytalan visszabocsátása után fog bérlőnek visszatérítettetni.

4. A választmány fentartja magának a jogot a beérkezett zárt ajánlatok illetőleg tett szóbeli ígérek közül tetszése szerint választani, esetleg valamennyit is visszautasítani.

5. A gőzmalom s felszerelés leltár mellett fog bérlőnek átadni, s bérlő által leltár mellett vissza is bocsátandó.

A közelebbi feltételek alulírott tömeggondnoknál tudhatók meg.

A gőzmalom s felszerelések Dr. Darázs Ödön siklói ügyvéd helyettes tömeggondnok ur közbenjöttével bármikor megtekinthetők.

Pécssett, 1896. január 25.

Dr. Nick Alajos

ügyvéd, Kocsis Ignác csödtömeggondnok

ZONGORÁK

pianinók és harmoniumok

legolcsóbban kaphatók tökéletes jóállás mellett.

Heckenast Gusztáv

hírneves zongoraeladási és kölcsönöz intézetében.

Budapest, IV., Kigyó-utca 7. sz.

Schiedmayer és fiai, leg híresebb zongorák és Thüringiai Organ C. egyedüli képviselője, a világ legjobb és legolcsóbb harmoniumai. — Árjegyzék ingyen.

Alapított: 1865-ben.

Köhögés,

rekedtég és elnyájkásdánál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjfutalmazott
biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapeston, Váci-körút 17.

Minden eltörött

üveget, porcellánt, fát stb. a legjobban összeragaszt az előnyösen ismert **Plusz Stauffer-tapasz**. Valódi a védjeggyel ellátott üvegekben 20 és 30 krajcárjával kapható: Pécssett, Alt és Böhmnél.

Feltűnő!!!

☞ Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. ☜

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég. Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petroleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan fény éretik el, mintha császárolajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Schasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a ből égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárusítója

Brand A. Budapest, Károly-körút 15. sz.

Védjegy.

Magyar
Csepp

Mária-czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerben hatnak gyomor bajoknál, nékiűlősködtetel és átitelárasan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, fehérlés, savanyu telbűffés, hasmenés, gyomorégés, teltelegas, nyálkahiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgéres szűkítés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult lejtájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomorüthetetését ételekkel és italokkal, gillarták, máhajok és hámoroidoknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit szaz meg szaz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi foraktár: **Török** József gyógyszerár Budapest, Király utca 13. sz.

A védjegyet és aláírást tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket szabad elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valodiságát bizonyítom“.

A **Mária-czelli gyomorcseppek** valódiak kaphatók.

Pécssett: Irgalm. gyógyszer., Zsiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcz István gyógyszer. és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécsvár adon: Dvorak Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szigetvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Dörge Frigyes Kossuth Lajos-utca 14.

Már a jövő héten kezdődik az államtól a millenniumi kiállítás alkalmából engedélyezett

Magyar Osztályosorsjáték

huzása. — Legnagyobb nyeresemény a legkedvezőbb esetben

egy millió korona.

Az összes nyeresemények teljesen adó- és illetékmentesen és minden levonás nélkül készpénzben lesznek kifizetve.

I. osztályu eredeti sorsjegyeket;

egész	fél	negyed	tized
20.— frt	10.— frt	5.— frt	2.— frt

I. osztály huzása már 1896. február 5—8-ig.

Ajánl és küld pontosan és discretio mellett

Dörge Frigyes

a Magyar Osztályosorsjáték főelárusítója.

Budapest, Kossuth Lajos-utca 14. szám, a nemzeti Kaszinóval szemben.